

Laki

biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) nimike, 1, 2, 2 a ja 2 b §, 4 §:n 13 ja 14 kohta, 6, 7 ja 10 §, 10 a §:n 1 momentin 3 kohta, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 16 §:n 1 momentti, 21 §, 22 §:n 1 momentin 4 kohta, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 §, 25 §:n 1 momentin 1 kohta, 28 §:n 1 momentti, 31 §:n 1 ja 2 momentti sekä 34 §:n 1 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat nimike, 1, 2 a ja 2 b §, 4 §:n 13 ja 14 kohta, 10 §, 10 a §:n 1 momentin 3 kohta, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 16 §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentin 4 kohta, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 §, 25 §:n 1 momentin 1 kohta, 31 §:n 1 ja 2 momentti ja 34 §:n 1 ja 4 momentti laissa 967/2020, 2 ja 7 § laeissa 967/2020 ja 1272/2023 sekä 6 § laeissa 967/2020, 1272/2023 ja 843/2024, sekä

lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 967/2020 ja 1272/2023, uusi 5 momentti, lakiin uusi 6 b §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 967/2020, uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 28 a ja 37 a § seuraavasti:

Laki

eräiden polttoaineiden kestävyyskriteereistä

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille, biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille (*uusiutuvat polttoaineet*) asetettavista vaatimuksista ja vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta.

2 §

Lain suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan uusiutuviin polttoaineisiin seuraavien lakien mukaisesti:

- 1) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annettu laki (446/2007), jäljempänä *jakeluvelvoitelaki*;
- 2) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettu laki (1472/1994);
- 3) päästökauppalaki (1270/2023);
- 4) biopolttoöljyn käytön edistämisestä annettu laki (418/2019);
- 5) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annettu laki (1260/1996).

Tätä lakia sovelletaan myös uusiutuviin polttoaineisiin, joiden käyttöä tai tuotantoa koskevaan investointihankkeeseen on valtionavustuslain (688/2001) tai muun lain nojalla myönnetty valtionavustusta. Valtionavustuspäätöksessä voidaan tarkemmin määrätä, miten tämän lain

HE 37/2025 vp
TaVM 8/2025 vp
EV 73/2025 vp

kestävyysskriteerien täyttymisen osoittamista koskevaa 12—25 §:ää sovelletaan tuettavaan investointihankkeeseen, ja tuen saajan velvollisuudesta selvittää tuen myöntäjälle, miten kestävyysskriteerien täytyminen on osoitettu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun tuen saajaan ei kuitenkaan sovelleta tätä lakia, jos biomassapolttoaineita käytetään:

1) kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on alle 7,5 megawattia;

2) kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on alle 2 megawattia.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun tuen saajaan ei myöskään sovelleta tätä lakia, jos biomassapolttoaineita käytetään kaasumaisia biomassapolttoaineita tuottavassa laitoksessa, jossa keskimääräinen biometaanin virtausnopeus on vähemmän kuin 200 m³ metaaniekvivalenttia/h mitattuna lämpötilan ja paineen normaaliolosuhteissa eli 0 °C:n lämpötilassa ja 1 baarin paineessa. Jos biokaasu koostuu metaanin ja palamattomien muiden kaasujen seoksesta, biometaanin virtausnopeus on edellä tarkoitettu kynnysarvo laskettuna suhteessa seoksen sisältämään metaanin tilavuusosuuteen.

2 a §

Velvollisuus osoittaa biomassapolttoaineiden kestävyys

Jos toiminnanharjoittajalla ei ole muun lainsäädännön tai valtionavustuspäätöksen perusteella velvollisuutta osoittaa biomassapolttoaineiden kestävyttä, on sen kuitenkin osoitettava, että biomassapolttoaineet täyttävät tässä laissa säädetty kestävyysskriteerit, jos se käyttää niitä:

1) kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on vähintään 7,5 megawattia;

2) kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on vähintään 2 megawattia.

Mitä 1 momentissa säädetään biomassapolttoaineiden kestävyuden osoittamisesta, sovelletaan myös toiminnanharjoittajaan, joka käyttää biomassapolttoaineita kaasumaisia biomassapolttoaineita tuottavassa laitoksessa, jossa keskimääräinen biometaanin virtausnopeus on enemmän kuin 200 m³ metaaniekvivalenttia/h mitattuna lämpötilan ja paineen normaaliolosuhteissa eli 0 °C:n lämpötilassa ja 1 baarin paineessa. Jos biokaasu koostuu metaanin ja palamattomien muiden kaasujen seoksesta, biometaanin virtausnopeus on edellä vahvistettu kynnysarvo laskettuna suhteessa seoksen sisältämään metaanin tilavuusosuuteen.

Tarkempia säännöksiä laitoksen kokonaislämpötehosta ja keskimääräisestä biometaanin virtausnopeudesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

2 b §

Oikeus kestävyuden osoittamiseen

Huoltovarmuuskeskus voi osoittaa, että sen hankkimat uusiutuvat polttoaineet täyttävät tässä laissa säädetty kestävyysskriteerit.

Muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita tuottava toiminnanharjoittaja, joka toimittaa muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita kaivosteollisuuteen, valmistavaan teollisuuteen, rakentamiseen tai tietopalveluliiketoimintaan voi osoittaa, että sen tuottamat muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet täyttävät tässä laissa säädetty kestävyysskriteerit.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

13) *toiminnanharjoittajalla* oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka tuottaa, valmistaa, hankkii, tuo maahan, luovuttaa kulutukseen tai käyttää raaka-ainetta, uusiutuvaa polttoainetta tai niitä sisältäviä polttoaineita tai joka tosiasiallisesti määrää mainitusta toiminnasta ja johon lakia sovelletaan 2, 2 a tai 2 b §:n nojalla;

14) *kestävyysskriteereillä* 5 a §:n 2 momentissa, 6, 6 a, 7—10 ja 10 a §:ssä säädettyjä biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita koskevia vaatimuksia sekä 6 ja 6 b §:ssä säädettyjä muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevia vaatimuksia;

5 §

Kestävyyskriteerien soveltaminen

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden on täytettävä 6 ja 6 b §:ssä säädettyt kestävyyskriteerit riippumatta siitä, onko polttoaine tuotettu Euroopan unionin alueella vai sen ulkopuolella.

6 §

Kasvihuonekaasupäästövähennys

Biopolttoaineen, liikennealalla kulutetun biokaasun ja bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään:

1) 50 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos oli toiminnassa 5 päivänä lokakuuta 2015 tai sitä ennen;

2) 60 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos on aloittanut toimintansa 6 päivänä lokakuuta 2015 ja 31 päivänä joulukuuta 2020 välisenä aikana; ja

3) 65 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos on aloittanut toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen.

Kiinteistä biomassapolttoaineista tuotetun sähkön, lämmitysenergian ja jäähdytysenergian osalta elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään:

1) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos on aloittanut toimintansa 20 päivänä marraskuuta 2023 jälkeen;

2) 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt 31 päivään joulukuuta 2029 asti ja 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen, jos laitoksen kokonaislämpöteho on vähintään 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2021 ja 20 päivänä marraskuuta 2023 välisenä aikana;

3) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt sen jälkeen, kun laitos on ollut toiminnassa yli 15 vuotta aikaisintaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2026 ja viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2029, jos laitoksen kokonaislämpöteho on vähintään 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2021.

Kaasumaisista biomassapolttoaineista tuotetun sähkön, lämmitysenergian ja jäähdytysenergian osalta elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään:

1) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt, jos laitos on aloittanut toimintansa 20 päivän marraskuuta 2023 jälkeen;

2) 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt 31 päivään joulukuuta 2029 asti ja 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen, jos laitoksen kokonaislämpöteho on yli 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 20 päivän marraskuuta 2023 välisenä aikana;

3) 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt, kun laitos on ollut toiminnassa alle 15 vuotta ja 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt, kun laitos on ollut toiminnassa yli 15 vuotta, jos laitoksen kokonaislämpöteho on enintään 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 20 päivän marraskuuta 2023 välisenä aikana;

4) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt sen jälkeen, kun laitos on ollut toiminnassa yli 15 vuotta aikaisintaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2026 ja viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2029, jos laitoksen kokonaislämpöteho on yli 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2021;

5) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt sen jälkeen, kun laitos on ollut toiminnassa yli 15 vuotta aikaisintaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2026, jos laitoksen kokonaislämpöteho on enintään 10 megawattia ja laitos on aloittanut toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2021.

Jätteiden ja tähteiden ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasviuonekaasupäästöjä ennen niiden keräämistä.

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden elinkaaren aikaisten kasviuonekaasupäästöjen on oltava vähintään 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasviuonekaasupäästöt.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitetun laitoksen katsotaan olevan toiminnassa, jos biopolttoaineiden, liikennealalla kulutetun biokaasun ja bionesteiden fyysinen tuotanto tai lämmitys- ja jäähdytysenergian ja sähkön fyysinen tuotanto biomassapolttoaineista on alkanut.

6 b §

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden koskevat muut vaatimukset

Sähköllä tuotettuja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita pidetään uusiutuvina vain, jos niihin käytetty sähkö on tuotettu uusiutuvista lähteistä. Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa käytetty sähkö voidaan osoittaa:

1) osittain uusiutuvaksi sen uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön keskimääräisen osuuden perusteella, joka tuotantomaassa on ollut kaksi vuotta ennen kyseistä tuotantovuotta;

2) kokonaan uusiutuvaksi liittämällä uusiutuvaa sähköä tuottava laitos muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantolaitokseen edellyttäen, että sähköä tuottava laitos aloittaa toimintansa samaan aikaan kuin muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantolaitos tai sen jälkeen ja että sähköä tuottavaa laitosta ei ole liitetty verkkoon tai se on liitetty verkkoon, mutta voidaan esittää näyttöä siitä, että kyseessä oleva sähkö on toimitettu ottamatta sähköä verkosta; tai

3) kokonaan uusiutuvaksi, jos se täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä ottamalla käyttöön unionin menetelmä, jossa vahvistetaan muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2023/1184 säädetyt vaatimukset.

Toiminnanharjoittaja voi osoittaa muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa käytetyn sähkön osittain tai kokonaan uusiutuvaksi soveltamalla saman tuotannollisen ajanjakson aikana yhtä tai useampaa 1 momentissa tarkoitettua tapaa.

7 §

Biologinen monimuotoisuus

Maatalousbiomassa ei saa olla peräisin alueelta, joka tammikuussa vuonna 2008 tai sen jälkeen on ollut:

1) ikimetsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, jossa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja jossa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet;

2) aarniometsä sellaisena kuin se on määritelty metsän sijaintimaassa;

3) biologisesti erittäin monimuotoinen metsä tai muu puustoinen maa, joka on lajirikasta ja huonontumatonta tai jonka toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt erityisen monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen tuotanto ei haittaa luonnonsuojelutarkoitusta;

4) luonnonsuojelualue, jolle esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen tuotanto ei haittaa alueen suojelutarkoitusta;

5) yli hehtaarin suuruinen biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka ilman ihmisen toimintaa säilyisi ruohoalueena ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja;

6) yli hehtaarin suuruinen biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka ilman ihmisen toimintaa ei säilyisi ruohoalueena ja joka on lajirikasta ja huonontumatonta ja jonka toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt erittäin monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi erittäin monimuotoisena ruohoalueena; tai

7) nummi.

8 §

Maankäytön muutos

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos alueella oli raaka-aineen hankinta-ajankohtana sama maankäyttömuoto kuin tammikuussa 2008.

10 §

Metsäbiomassaa koskevat kriteerit

Metsäbiomassan tulee olla peräisin valtiosta, jossa voimassa olevalla kansallisella lainsäädännöllä ja käytössä olevilla seuranta- ja täytäntöönpanojärjestelmillä varmistetaan seuraavien kriteerien täytyminen:

1) hakkuiden laillisuus;

2) metsän uudistaminen hakatuilla alueilla;

3) luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojelu biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja elinympäristöjen tuhoutumisen estämiseksi;

4) maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen kestävän metsätalouden periaatteiden mukaisesti hakkuiden yhteydessä, mahdollisten haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi siten, että:

a) vältetään kantojen ja juurien korjuu;
b) vältetään ikimetsien ja aarniometsien, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, heikentyminen tai niiden muuntaminen tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionista sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1115 2 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetuiksi plantaaseiksi;

c) vältetään herkällä maaperällä tapahtuva hakkuu;

d) hakkuun yhteydessä noudatetaan laajoille avohakkuille, sellaisina kuin ne on määritelty metsän sijaintimaassa, asetettuja enimmäisrajoja;

e) hakkuun yhteydessä noudatetaan kuolleen puuaineksen korjuussa sovellettavia säilytettävien puiden määrää koskevia paikallisesti ja ekologisesti asianmukaisia rajoja; ja

f) hakkuun yhteydessä noudatetaan vaatimuksia sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan mahdolliset haitalliset vaikutukset maaperän laatuun sekä biologisen monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin;

5) metsän pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpito ja parantaminen; ja

6) metsäbiomassa ei ole peräisin 7 §:n 1—3 tai 5—7 kohdassa, 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tai 9 §:ssä tarkoitettulta alueelta.

Toiminnanharjoittajan on annettava 20 §:ssä tarkoitettua tarkastusta varten yritystason sisäisiin prosesseihin tukeutuva tarkastuslausuma siitä, että metsäbiomassaa ei ole hankittu edellä 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetuilta alueilta.

Jos 1 momentissa tarkoitettua valtiosta ei ole saatavissa näyttöä mainitussa momentissa ja 2 momentissa tarkoitettujen kriteerien täyttymisestä, voidaan metsäbiomassan kestävyys osoittaa hankinta-alueen tasolla. Tällöin on osoitettava, että:

1) hankinta-alueella on käytössä hallintajärjestelmiä, joilla varmistetaan 1 momentin 1—5 kohdassa tarkoitettujen kriteerien täytyminen hankinta-alueella;

2) metsäbiomassa ei ole peräisin 7 §:n 1—3 tai 5—7 kohdassa, 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tai 9 §:ssä tarkoitettulta alueelta.

10 a §

Maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset

Metsäbiomassasta tuotetut biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet täyttävät maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset, jos metsäbiomassa on peräisin valtiosta tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatiosta, joka:

3) soveltaa korjuualueella kansallista lainsäädäntöä hiilivarantojen ja -nielujen säilyttämiseksi ja parantamiseksi sekä esittää näyttöä siitä, etteivät raportoidut maankäyttösektorin päästöt ylitä poistumia.

12 §

Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmää koskevat vaatimukset

Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän perusteella:

1) lasketaan uusiutuvan polttoaine-erän kasvihuonekaasupäästövähennys ja selvitetään, että erä täyttää 6 §:ssä säädetyn kestävyyskriteerin, tai lasketaan raaka-aine-erän kasvihuonekaasupäästö;

2) selvitetään, että raaka-aineiden alkuperä täyttää 5 a §:n 2 momentissa ja 7—10 ja 10 a §:ssä säädetty kestävyyssuhteet;

3) selvitetään, että 6 a §:ssä säädetty muut biomassapolttoaineista tuotettua sähköä koskevat vaatimukset täyttyvät;

4) selvitetään, että 6 b §:ssä säädetty muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevat muut vaatimukset täyttyvät.

Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmään sisältyy ainetase, johon kirjataan seoksesta poistettuja ja siihen lisättyjä kestävyyskriteerien soveltamiseen vaikuttavilta ominaisuuksiltaan (*kestävyysominaisuuksiltaan*) toisistaan poikkeavia biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-eriä taikka raaka-aine-eriä koskevat tiedot. Ainetaseella seurataan myös seoksesta poistettuja ja siihen lisättyjä ominaisuuksiltaan toisistaan poikkeavia muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaine-eriä. Bionesteitä, biomassapolttoaineita tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita käytävillä laitoksilla ainetaseella seurataan lisäksi muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-eristä tuotetun sähkön, lämmön ja jäähdytyksen määriä. Ainetaseessa seoksesta poistettujen ja siihen lisättyjen erien kestävyysominaisuuksien ja määrien on vastattava toisiaan.

16 §

Hyväksymispäätöksen voimassaolon päätyminen

Energiavirasto voi päättää, että hyväksyminen lakkaa olemasta voimassa, jos uusiutuvien polttoaineiden, raaka-aineiden tai niitä sisältävien polttoaineiden tuotanto, valmistus, maahantuonti, kulutukseen luovuttaminen tai käyttäminen on ollut keskeytyneenä toiminnanharjoittajasta riippuvasta syystä yhtäjaksoisesti vähintään vuoden, jollei toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmä ole edelleen tarpeen 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtionavustus päätöksen kannalta.

21 §

Tarkastuskertomus

Todentajan on laadittava 20 §:n nojalla tehdystä tarkastuksesta päivätty ja allekirjoitettu kertomus (*tarkastuskertomus*).

Tarkastuskertomuksessa on yksilöitävä tarkastuksen kohteena ollut toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmä, tarkastuksen kulku sekä siinä tehdyt havainnot poikkeamista, kehittämistarpeista ja muista seikoista. Tarkastuskertomukseen tulee sisältyä todentajan varmennus, joka koskee toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän noudattamista hyväksymispäätöksen mukaisesti ja toiminnanharjoittajan komission tietokantaan syötettyjä tietoja, sekä lausunto tarvittavista korjaavista toimenpiteistä.

Tarkempia säännöksiä tarkastuskertomuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

22 §

Toiminnanharjoittajan ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava Energiavirastolle:

4) yli vuoden kestävästä katkoksesta toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmässä tarkoitettujen uusiutuvien polttoaineiden, raaka-aineiden tai niitä sisältävien polttoaineiden tuotannossa, valmistuksessa, maahantuonnissa, kulutukseen luovuttamisessa tai käyttämisessä.

23 §

Kestävyystodistukset

Toiminnanharjoittaja, jonka kestävyysjärjestelmä on hyväksytty tässä luvussa säädetyllä tavalla lainvoimaisella päätöksellä ja joka noudattaa tässä luvussa säädetyjä vaatimuksia ja hyväksymispäätöksen määräyksiä, saa antaa uusiutuvasta polttoaine- ja raaka-aine-erästä kestävyystodistuksen osoituksena kestävyyskriteerien täyttymisestä.

Toiminnanharjoittaja saa antaa kestävyystodistuksen 13 §:n mukaisen hakemuksen tai 17 §:n mukaisen muutoshakemuksen jättämisen jälkeen tuotetusta, valmistetusta, hankitusta, maahan tuodusta, kulutukseen luovutetusta tai käytetystä uusiutuvasta polttoaine- ja raaka-aine-erästä, jos toiminnanharjoittaja pystyy osoittamaan, että sillä on ollut käytössään asianmukaiset menettelyt kestävyyskriteereiden täyttymisen varmistamiseksi ja erä on luotettavasti kirjattu ainetaseeseen.

24 §

Vapaaehtoiset järjestelmät

Toiminnanharjoittaja, joka on sertifioitu tai hyväksytty Euroopan komission hyväksymän vapaaehtoisen kansallisen tai kansainvälisen järjestelmän mukaisesti, voi osoittaa uusiutuvien polttoaine- ja raaka-aine-erien kestävyyskriteerien täyttymisen järjestelmän mukaisesti annetuilla todistuksilla tai tiedoilla siltä osin kuin komissio on katsonut järjestelmän:

- 1) sisältävän 6 §:n soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa;
- 2) osoittavan biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- tai raaka-aine-erän täyttävän 5 a §:n 2 momentissa, 7—10 ja 10 a §:ssä säädetyt kestävyyskriteerit;
- 3) osoittavan muuta kuin biologista alkuperää olevan uusiutuvan polttoaine-erän täyttävän 6 b §:ssä säädetyt kestävyyskriteerit; tai
- 4) osoittavan komission tietokantaan kirjattujen tietojen tarkkuuden ja kattavuuden.

25 §

Tietojen säilyttäminen valvontaa varten

Kestävyystodistus hyväksytään osoitukseksi kestävyyskriteerien täyttymisestä, jos toiminnanharjoittaja säilyttää:

- 1) toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmään kuuluvan aineiston uusiutuvista polttoaine- ja raaka-aine-eristä sekä annettuja kestävyystodistuksia koskevat tiedot, kunnes viisi vuotta on kulunut siitä, kun kyseinen uusiutuva polttoaine-erä on käytetty tai luovutettu kulutukseen tai raaka-aine-erä on luovutettu edelleen; sekä
-

28 §

Todentajien tehtävät

Todentaja antaa 13 ja 17 §:ssä tarkoitetut lausunnot sekä tekee 20 ja 37 a §:ssä tarkoitetun tarkastuksen ja laatii siitä tarkastuskertomuksen 21 §:n mukaisesti.

28 a §

Todentajan velvollisuus säilyttää todentamista koskeva aineisto

Todentajan on säilytettävä toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän tarkastamiseen liittyvää aineistoa kymmenen vuoden ajan lausunnon tai tarkastuskertomuksen antamisesta.

31 §

Kestävyyskriteeriselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys niiden uusiutuvien polttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (*kestävyyskriteeriselvitys*), joita se on kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut, luovuttanut kulutukseen tai käyttänyt, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettujen biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien raaka-aineita koskevat tiedot, erien sisältämät biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoainemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Lisäksi kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa bionesteistä, biomassapolttoaineista tai muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista tuotetun sähkön, lämmön ja jäähdetyksen määrät. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

34 §

Energiaviraston tarkastusoikeus

Energiavirastolla on oikeus päästä tiloihin ja alueille, joita toiminnanharjoittaja hallitsee taikka joilla uusiutuvia polttoaineita tai raaka-aineita tuotetaan, valmistetaan tai käytetään, jos se on tässä laissa tarkoitetun valvonnan kannalta tarpeen, sekä tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään. Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia.

Energiavirastolla on tarkastusta suorittaessaan oikeus ottaa toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmää koskevat asiakirjat tai niistä laadittu jäljennös, uusiutuvien polttoaineiden ja raaka-aineiden kestävyyskriteerien täyttymistä koskeva aineisto tai siitä laadittu jäljennös sekä muuta tarkastettavaa aineistoa haltuunsa, jos se on tarkastuksen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämätöntä. Aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastus ei enää edellytä aineiston hallussapitoa.

6 luku

Erinäiset säännökset

Tietojen kirjaaminen tietokantaan

Toiminnanharjoittajan on viipymättä kirjattava komission perustamaan tietokantaan biopolttoaineiden, bionesteiden, kaasumaisten biomassapolttoaineiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden jäljittämistä varten tiedot:

- 1) polttoaineita koskevista liiketoimista;
- 2) polttoaineiden kestävyysominaisuuksista;
- 3) saadusta tuotantotuesta ja tukijärjestelmän tyypistä.

Kaasumaisia biomassapolttoaineita käyttävällä sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavalla laitoksella, jonka kokonaislämpöteho on alle 2 megawattia, ei ole 1 momentissa tarkoitettua velvollisuutta tietojen kirjaamiseen tietokantaan.

Tietojen kirjaamista varten yhteenliitetty kaasujärjestelmä on katsottava yhdeksi ainetasejärjestelmäksi. Tietokannassa on annettava tiedot uusiutuvien kaasumaisten polttoaineiden syötöstä ja otosta.

Toiminnanharjoittajan tietokantaan kirjaamien tietojen tarkkuus ja kattavuus on todennettava 20 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen yhteydessä.

Energiavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tietokannan käyttöönottoon liittyvistä määräajoista ja toiminnanharjoittajaa koskevista raportointivaatimuksista.

Tämä laki tulee voimaan 4 päivänä heinäkuuta 2025. Sen estämättä, mitä 23 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, toiminnanharjoittaja voi osoittaa jo ennen tällä lailla muutettavan lain 13 §:n mukaisen hyväksymishakemuksen tai 17 §:n mukaisen muutoshakemuksen jättämistä 21 päivän toukokuuta 2025 jälkeen tuotetut, valmistetut tai käytetyt biomassapolttoaine- tai bioneste-erät ja niiden raaka-aine-erät kestäviksi, jos se toimittaa hakemuksen Energiavirastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ja pystyy osoittamaan, että sillä on ollut käytössään asianmukaiset menettelyt kestävyyskriteereiden täyttymisen varmistamiseksi ja erä on luotettavasti kirjattu ainetaseeseen.

Sen estämättä, mitä 23 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, toiminnanharjoittaja voi osoittaa jo ennen tällä lailla muutettavan lain 13 §:n mukaisen hyväksymishakemuksen jättämistä 1 päivän tammikuuta 2025 jälkeen tuotetut, valmistetut tai käytetyt muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaine-erät kestäväksi, jos se toimittaa hyväksymishakemuksen Energiavirastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ja pystyy osoittamaan, että sillä on hallussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä ottamalla käyttöön unionin menetelmä, jossa vahvistetaan muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2023/1184 8 artiklassa tarkoitettua tietoa kestävyyskriteereiden täyttymisen varmistamiseksi ja erä on luotettavasti kirjattu ainetaseeseen.

Tämän lain soveltamisalaan tulevien toiminnanharjoittajien on toimitettava kestävyyskriteeriselvitys ensimmäisen kerran Energiavirastolle vuoden 2025 aikana sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa käytetyistä biomassapolttoaine- ja bioneste-eristä, kaasumaisten biomassapolttoaineiden tuotannossa käytetyistä biomassapolttoaine-eristä taikka kulutukseen luovutetuista tai käytetyistä muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaine-eristä.

Helsingissä 4.7.2025

Tasavallan Presidentti

Alexander Stubb

Ympäristö- ja ilmastoministeri Sari Multala